

КОПІЯ

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

НАКАЗ

15.10.2019

Київ

№ 3185/5

Про затвердження Статуту Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України

З метою упорядкування роботи Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Статут Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України (далі – Статут) у новій редакції, що додається.
2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства юстиції України від 25 листопада 2016 року № 3375/5 «Про затвердження Статуту Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України».
3. Київському науково-дослідному інституту судових експертиз Міністерства юстиції України (Рувін О.Г.) подати Статут на реєстрацію відповідно до вимог чинного законодавства.
4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра з питань виконавчої служби Гайченка А.В.

044058

Міністр

Денис МАЛЮСЬКА

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ

ЗАВІДУВАЧ
УПРАВЛІННЯ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

AM
12.12.2019

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства юстиції України

15 жовтня 2019 року № 3165/5

Міністр юстиції України

Денис МАЛЮСЬКА

СТАТУТ

**КИЇВСЬКОГО НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ
СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ
МІНІСТЕРСТВА ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
(нова редакція)**

Ідентифікаційний код **02883096**

1. Загальні положення

1.1. Цей Статут є установчим документом, що регулює діяльність Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України (далі – Інститут).

1.2. У своїй діяльності Інститут керується Конституцією України, Законами України «Про судову експертизу», «Про наукову і науково-технічну діяльність», процесуальним законодавством та іншими законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, наказами Міністерства юстиції України, іншими нормативно-правовими актами та цим Статутом.

1.3. Найменування Інституту

Повне українською мовою – Київський науково-дослідний інститут судових експертиз Міністерства юстиції України.

Скорочене українською мовою – КНДІСЕ.

Повне російською мовою – Киевский научно-исследовательский институт судебных экспертиз Министерства юстиции Украины.

Скорочене російською мовою – КНИИСЭ.

Повне англійською мовою – Kyiv Scientific Research Institute of Forensic Expertise.

1.4. Місцезнаходження Інституту: вул. Смоленська, 6, м. Київ, Україна, 03057.

1.5. Інститут є державною спеціалізованою установою, яка належить до сфери управління Міністерства юстиції України (далі – Мін'юст) і відповідно до законодавства України здійснює судово-експертну та наукову діяльність у галузі криміналістики і судової експертизи.

1.6. Інститут є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Державної казначейської служби України, в установах банків, круглу печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням, печатки та штампи зі своїм найменуванням без зображення Державного Герба України, фірмовий бланк, емблему (логотип).

1.7. Структурними підрозділами Інституту є відділення, лабораторії, самостійні відділи та сектори.

Лабораторії, відділи, сектори Інституту діють відповідно до положень про них, затверджених директором Інституту.

Відділення є територіально відокремленими підрозділами Інституту, не мають статусу юридичної особи, створюються згідно з розпорядчим актом Мін'юсту та діють відповідно до положень про них, затверджених директором Інституту. Відділення мають печатку без зображення Державного Герба України зі своїм найменуванням.

1.8. Зона територіального обслуговування Інституту визначається та затверджується Мін'юстом.

2. Мета і предмет діяльності

2.1. Метою діяльності Інституту є задоволення потреб органів досудового розслідування, судових органів, інших державних органів, а також юридичних та фізичних осіб у забезпеченні їх незалежною, кваліфікованою і об'єктивною експертизою, орієнтованою на максимальне використання досягнень науки і техніки.

2.2. Для реалізації цієї мети Інститутом здійснюється наукова діяльність, що спрямована на підвищення ефективності наукових досліджень у галузі судової експертизи і криміналістики, розробку та вдосконалення методів і методик судової експертизи для максимального використання її можливостей при розслідуванні кримінальних проваджень, судовому розгляді кримінальних, цивільних, господарських, адміністративних справ, справ про адміністративні правопорушення, під час виконавчого провадження, вирішення питань, що потребують застосування спеціальних знань поза межами судочинства.

2.3. Результатом діяльності Інституту є висновки експертів, висновки експертних досліджень, завершені науково-дослідні та науково-методичні роботи, технічні програми, консультаційні повідомлення, рецензії, лекційні матеріали, публікації, звіти про оцінку майна тощо.

Виключні майнові права на результати науково-дослідних робіт як на об'єкти інтелектуальної власності належать Державі в особі Мін'юсту відповідно до чинного законодавства України.

3. Завдання та функції Інституту

3.1. Головними завданнями діяльності Інституту є:

1) проведення судових експертиз (у тому числі пов'язаних з оцінкою майна та майнових прав, дослідженням психотропних засобів, наркотичних речовин та прекурсорів), призначених у кримінальних провадженнях, справах про адміністративні правопорушення, цивільних, господарських, адміністративних справах та під час виконавчого провадження;

2) науково-дослідна робота у галузі судової експертизи і криміналістики та впровадження її результатів у експертну, слідчу та судову практику;

3) проведення експертних досліджень на замовлення фізичних чи юридичних осіб із застосуванням засобів і методів судової експертизи, результати яких оформлюються як висновки експертних досліджень (у тому числі проведення оцінки майна та майнових прав);

4) забезпечення функціонування Міністерства юстиції України, інших державних органів;

5) підготовка фахівців у галузі судової експертизи та підвищення кваліфікації експертних кадрів;

6) науково-методична та інформаційна діяльність у галузі судової експертизи;

7) міжнародне співробітництво у галузі судової експертизи і криміналістики згідно з чинним законодавством України;

8) метрологічне забезпечення науково-дослідної та експертної діяльності.

3.2. Діяльність Інституту з виконання головних завдань здійснюється відповідно до тематичного плану науково-дослідних робіт науково-дослідних установ судових експертиз Мін'юсту, а також плану науково-дослідних робіт Інституту та плану роботи Інституту, що затверджуються директором.

3.3. На виконання головних завдань з експертної роботи Інститут:

1) проводить дослідження й надає висновки експертів на замовлення сторін кримінального провадження, судів, учасників справ та інших уповноважених осіб (органів);

2) проводить експертні дослідження на замовлення юридичних та фізичних осіб і надає висновки експертних досліджень;

3) надає консультації (консультаційні повідомлення) та проводить інші роботи за зверненнями правоохоронних органів і судів, а також на замовлення юридичних і фізичних осіб (у тому числі, пов'язані з оцінкою майна та майнових прав);

4) у встановленому порядку здійснює рецензування висновків судових експертів науково-дослідних установ судових експертиз Мін'юсту, судових експертів, що не є працівниками державних спеціалізованих установ;

5) відповідно до чинного законодавства України здійснює рецензування звітів про оцінку майна суб'єктів оціночної діяльності.

3.4. На виконання головних завдань наукової діяльності Інститут:

1) проводить науково-дослідну та пошукову роботи, пов'язані зі створенням нових та удосконаленням існуючих методів та методик проведення судових експертиз;

2) здійснює апробацію та впровадження в експертну практику результатів науково-дослідних робіт, розроблених в експертних установах;

3) здійснює наукову та науково-технічну експертизу науково-дослідних робіт у галузі судової експертизи;

4) здійснює міжнародне наукове співробітництво в галузі судової експертизи і криміналістики;

5) вивчає і узагальнює досягнення світової науки, теорію і практику судової експертизи України та зарубіжжя;

6) проводить науково-методичну роботу, розробляє науково-методичні рекомендації для найбільш ефективного використання спеціальних знань у діяльності правоохоронних органів та судів.

3.5. На виконання основних завдань з підготовки фахівців у галузі судової експертизи та підвищення кваліфікації експертних кадрів Інститут:

1) проводить підготовку фахівців науково-дослідних установ судових експертиз Мін'юсту з метою оволодіння ними новими методами та методиками експертних досліджень, ознайомлення зі змінами в законодавстві з питань судової експертизи;

2) проводить підготовку судових експертів та присвоює (підтверджує) у встановленому порядку кваліфікацію судового експерта і кваліфікаційні класи працівникам Інституту;

3) проводить підготовку (стажування) судових експертів, які не є працівниками державних спеціалізованих установ;

4) сприяє в роботі працівникам, що готуються до захисту дисертацій на здобуття наукових ступенів.

3.6. На виконання головних завдань науково-методичної та інформаційної діяльності Інститут:

1) проводить науково-практичні семінари, конференції, симпозіуми з питань теорії та практики судової експертизи і криміналістики, обміну передовим досвідом експертної роботи, у тому числі інших держав, та бере участь у заходах, які проводяться іншими установами та організаціями;

2) готує до видання наукові роботи працівників Інституту;

3) готує та видає міжвідомчий науково-методичний збірник «Криміналістика та судова експертиза», збірники наукових праць, методичні посібники, листи та рекомендації, науково-інформаційні, довідкові та інші матеріали з питань судової експертизи, здійснює їх розповсюдження;

4) здійснює обмін науково-технічною інформацією та методичною літературою;

5) проводить навчально-методичну, лекційну роботи із замовниками судових експертиз та експертних досліджень.

4. Повноваження Інституту

4.1. Інститут має право:

1) визначити стратегію свого розвитку та вносити відповідні пропозиції до Мін'юсту;

2) для реалізації окремих завдань з науково-дослідної та експертної роботи співпрацювати на договірних засадах з фахівцями наукових установ та організацій, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також громадськими об'єднаннями тощо;

3) виконувати інші роботи в порядку, передбаченому законодавством України.

4.2. Інститут зобов'язаний:

1) забезпечувати належну якість наукових та експертних досліджень, систематично узагальнювати результати з метою удосконалення;

2) забезпечувати дотримання законодавства про працю, правил і норм охорони праці, державну таємницю;

3) організовувати і проводити підготовку та перепідготовку кадрового складу Інституту;

4) забезпечувати цільове використання закріпленого за ним майна та виділених державних коштів.

4.3. За порушення договірних зобов'язань Інститут несе відповідальність, передбачену законодавством України.

5. Управління Інститутом

5.1. Інститут очолює директор, який працює за контрактом з Мін'юстом, та призначається на посаду і звільняється з посади наказом Мін'юсту.

5.2. Директор Інституту:

- 1) здійснює загальне керівництво Інститутом, організовує наукову, експертну та фінансово-господарську діяльність Інституту;
- 2) звітує перед Мін'юстом відповідно до умов контракту;
- 3) організовує співпрацю та науковий зв'язок з державними спеціалізованими установами, науковими установами, вищими навчальними закладами, органами державної влади та органами місцевого самоврядування, іншими установами та організаціями для вирішення відповідних питань судової експертизи та науково-технічного співробітництва;
- 4) представляє Інститут в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, правоохоронних і судових органах, на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності та громадських об'єднаннях, укладає договори;
- 5) відповідно до законодавства України забезпечує ефективне і цільове використання фінансових ресурсів Інституту, максимальну економію у витратах коштів, своєчасні розрахунки з держбюджетом, установами банків, замовниками, постачальниками, підрядниками, орендодавцями, іншими організаціями;
- 6) приймає на роботу і звільняє працівників Інституту та його відділень;
- 7) визначає функціональні обов'язки працівників Інституту відповідно до чинних кваліфікаційних характеристик, затверджує посадові інструкції, правила внутрішнього розпорядку та інші документи, віднесені до його компетенції;
- 8) у межах компетенції видає накази і розпорядження;
- 9) керує роботою Вченої ради, експертно-кваліфікаційної комісії Інституту, а також контролює роботу конкурсної та атестаційної комісії Інституту. Організовує діяльність інших постійно діючих комісій Інституту;
- 10) визначає організаційну структуру Інституту, здійснює контроль за організацією роботи відділень, інших структурних підрозділів Інституту, а також за виконанням планів роботи Інституту;
- 11) має інші повноваження, що визначаються цим Статутом, контрактом та наказами Мін'юсту.

5.3. Директор Інституту несе персональну відповідальність перед Мін'юстом за виконання покладених на Інститут завдань та виконання ним своїх обов'язків, передбачених контрактом та цим Статутом.

5.4. Директор Інституту має заступника (заступників). Заступник (заступники) директора призначається на посаду і звільняється з посади наказом Мін'юсту за поданням керівника структурного підрозділу Мін'юсту, що здійснює організаційно-управлінське забезпечення судово-експертної діяльності.

Заступник (заступники) директора здійснює свої повноваження відповідно до цього Статуту та посадової інструкції, що затверджується директором Інституту.

Заступник директора заміщує директора у разі його відсутності або неможливості здійснення ним своїх повноважень.

5.5. Відповідно до законодавства України в Інституті діють Вчена рада, кількісний склад якої становить 15 осіб, атестаційна та експертно-кваліфікаційна комісії, повноваження яких визначено відповідними нормативно-правовими актами, а також конкурсна комісія та комісія по трудових спорах. Наказами директора Інституту можуть створюватися інші постійно діючі комісії.

5.6. З метою врегулювання виробничих, трудових, соціально-економічних відносин та узгодження інтересів працівників і керівництва Інституту між ними відповідно до законодавства України укладається колективний договір, який підписується уповноваженими представниками сторін.

5.7. Контроль за діяльністю Інституту здійснюється Мін'юстом шляхом проведення комплексних та цільових перевірок роботи Інституту в порядку, що встановлений законодавством, а також фінансовими та іншими контролюючими органами, на які згідно із законодавством України покладені функції контролю за діяльністю державних підприємств, установ і організацій.

6. Фінансування та майно Інституту

6.1. Інститут є неприбутковою бюджетною установою. Джерелом формування фінансових ресурсів Інституту є бюджетні асигнування за загальним та спеціальним фондами державного бюджету.

6.2. Структура, штатний розпис та кошторис Інституту затверджуються Державним секретарем Мін'юсту.

6.3. Умови оплати праці працівників Інституту визначаються відповідно до законодавства України.

6.4. Протягом бюджетного періоду Інститут бере бюджетні зобов'язання та здійснює видатки в межах бюджетних асигнувань, установлених кошторисом, дотримуючись цільового використання коштів, фінансово-бюджетної дисципліни та забезпечуючи максимальну економію матеріальних цінностей і коштів.

4.2. Відносини Інституту з іншими підприємствами, установами, організаціями і громадянами здійснюються відповідно до чинного законодавства України.

6.6. Майно Інституту складається з основних засобів, інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій, вартість яких відображається у балансі.

Основні засоби не можуть бути предметом застави. Передача та відчуження основних засобів здійснюється відповідно до чинного законодавства України.

Майно та кошти Інституту спрямовуються на забезпечення виконання покладених на нього завдань і покриття витрат, пов'язаних із провадженням його діяльності.

6.7. Збитки, заподіяні Інституту в результаті порушення його майнових прав громадянами, юридичними особами та державними органами, відшкодовуються у порядку, встановленому чинним законодавством України.

7. Реорганізація і ліквідація Інституту та внесення змін до Статуту

7.1. Реорганізація (злиття, приєднання, поділ, перетворення) та ліквідація Інституту здійснюються згідно з чинним законодавством відповідною комісією (комісією з реорганізації, ліквідаційною комісією). У разі реорганізації Інституту його майно, права та обов'язки переходять до правонаступника (правонаступників).

7.2. У разі припинення діяльності Інституту (у результаті ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення) передача його активів може здійснюватися одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зараховуватися до доходу бюджету.

7.3. Майно, що залишилося після проведення ліквідаційних заходів, використовується відповідно до рішень Мін'юсту.

7.4. При реорганізації і ліквідації працівникам, які звільняються, гарантується додержання їх прав та інтересів відповідно до трудового законодавства України.

7.5. Ліквідація вважається завершеною, а Інститут таким, що припинив свою діяльність, з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців та громадських формувань запису про його припинення.

7.6. Зміни та доповнення до цього Статуту затверджуються Мін'юстом.
